

Inserati se sprejemajo in veljajo
tristopna vrsta:

8 kr., če se tiska 1krat,
12 " " " " 2 "
15 " " " " 3 "

Pri večkratnem tiskanju se
cena primerno zmanjša.

Rokopisi

se ne vračajo, nefrankovana
pisma se ne sprejemajo.

Naročnino prejema opravništvo
(administracija) in ekspedicija na
Starem trgu h. št. 16.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:
Za celo leto . . . 10 gl. — kr.
za pol leta . . . 5 " — "
za četrt leta . . . 2 " — "

V administraciji velja:
Za celo leto . . . 8 gl. 40 kr.
za pol leta . . . 4 " 20 "
za četrt leta . . . 2 " 10 "

V Ljubljani na dom pošiljan
velja 60 kr. več na leto.

Vredništvo je v Ljogovih uli-
ciah števil. 7.

Izhaja po trikrat na teden in
sicer v torek, četrtek in soboto

Nadvojvoda Franc Karl. †

I. Iz Dunaja 8. marca. *)

Ugasnilo je za ta svet življenje, ki po krvi in blagem duhu je bratovsko bilo strinjeno z onim ranjcega cesarja Ferdinanda dobrotljivega: velečastiti oče presvitlega našega vladarja, občeljubljeni nadvojvoda Franc Karl je danes o poldne, nekaj čez 75 let star mirno v Gospodu zaspal.

Prvi spomin bolezní mu je bil danes teden prišel, pa misle, da je malenkost, ni opustil zaradi tega navadnih svojih opravil in sprehodov, ter se je brez vse skrbi tisto popoldne mrtvaških večernic in v soboto, v družbi Njih Veličanstev in velicega spremstva, vdeležil sv. maše, ki jo je za ranjcega njegovega očeta, za cesarja Franca v dvorni kapelici imel kardinal Kučer. Brez posebne težave bil je tudi še v nedeljo pri očitni božji službi, pri pridigah in žegnju dopoldne in popoldne, in potem navadno radosten in ljubeznjiv pri dvornem obedu. Na večer pa ga slabost resneje obide, in tako primora, da se vleže.

Zdravnikom, ki so bili drug za drugim v navet pozvani in so svoje prizadetje vidili brez vsega vspeha — zaprlo se mu je bilo, ali zaradi zapletenja, ali vtripljenja ali organičnega zvoženja drobu, bo pokazalo seciranje (raztelesenje) — se je nevarnost takoj zaznala, med tem ko je prevzvišeni bolnik sam o svoji slabosti le prelahko sodil in menil, da kmalo prede. „Glejte, prav zdrav sem“, je rekel svojemu spovedniku, dr. Haubnerju, načelniku pridvornih kaplanov, „in težko mi de, za tako

*) Dopis nam je došel še le v torek, ko je bil zadnji list že natisnjen in nam ni bilo več mogoče priobčiti tega spisa. Vred.

malenkost biti v sobi. Pa naj bo. Odloživa za zdaj pobožno opravilo, ki mi je sicer začetkom posta v navadi, da ga zdrav in v večjem miru lahko opravim. Želim pa, da mi v sobani sobani sv. mašo darujete in pepelnično sredo po lepem cerkvenem obredu pepeljenje delite“. Zgodilo se mu je po želji. V pristranski sobani je bil hišni oltar postavljen — to pravico imajo cesar z bližnjimi soroduiki — tje se da na stolu s kolesci sedeč, prepeljati in se od torka naprej z navadno svojo ginljivo pobožnostjo vdeležuje sv. maše, in v sredo pepeljenja. Naj tukaj opomnim, da je bila prva maša po namenu nadvojvoda darovana Bogu v zahvalo za sklenitev miru.

Nevarnost je naglo naraščala in za časa bila je že tudi brez ovinkov odkrita presvitlemu cesarju. Oni, ki so z naj izglednišo ljubeznijo neprenehoma čuli nad slabostanjem milo spoštovanega svojega očeta, so jim to danes po dogovoru s spovednikom v ginljivi skrbljivosti dali na pomen. Brž rajni, ki se je še boljšega čutil od včeraj, pokliče duhovna, opravi krščansko dolžnost, in mu željo izreče, med mašo biti obhajan, kakor je doslej navado imel. Sedé na voznem stolu se dá prepeljati pred altar v večjo sobano. Vtopljen v globoko pobožnost in brez vidnih težav — molil je brez ovire iz molitvenih bukvic — se tu, z Nju Veličanstvi in z nadvojvodom sinoma Karlom in Ludovikom, zadnjikrat vdeleži nekrvave daritve novega zakona ter z nepopisljivo pobožno radostjo sv. Rešnje telo zavžije. Po sv. maši izreče svojemu duhovnu v prísrčni ljubeznjivosti do solz ginjen zahvalo za sveto opravilo in se mu v molitev priporoči. Kmaló nato pristopi k postelji še presvitla cesarica; po nekolikih besedah pa začne dihanje težji prihajati, v znamenje, da se srce

vtriplje. Naglo dojde dvorni prelat s sv. oljem, in ko ga mazili, že nastanejo smrtne težave. Spovednik prične molitve za zadnjo uro. Pretresljivi nazor pač: Častitljivi oče cesarjev, velespoštovani ljubljene vsih zdaj umira. Nju Veličanstvi, nadvojvoda sinova, z mlajšimi presvitli rodbine cesarske v britkem joku, v goreči molitvi na kolenih krog postelje, umirajočemu s solzami poljubovaje omrzele roke. Zadnjikrat dihanje predragi, blaga njegova duša se je preselila v sinje višave.

Poldne zvoni. Starosta slavne hiše habsburške je preminul, ne, šel je z nemirnega sveta k počitku, zaspal je mirno v Gospodu, da se enkrat spet prebudi za neminljivo zvezo s svojimi preljubimi, ki so mu že prešli bili poprej in ki mu, po njegovem zgledu, še le sledijo iz tega sveta.

Milost tako lepe smrti se pač sme en del plačila imenovati, ki ga je blagi za svoje bogoljubno življenje pri Bogu zaslužil. Znano je njegovo goreče češčenje sv. Rešnjega telesa, Habsburgom že tudi po znameniti povesti Rudolfa I. pomenljivo. Vsaki dan bil je z naj ginljivišim zgledom pobožnosti pri žegnani sv. maši, nikdar ni popoldanšnje božje službe, nobeno nedeljo ali praznik ni oznanovanje božje besede zamudil; o posebnih dneh, in kadar je sv. zakramente prejel, bil je po večkrat v cerkvi. Z neko posebno radostjo se je veselil cerkvenih slovesnosti, z nepopisljivo pobožnostjo se vdeleževal cerkvenih obredov. Vsacega je ginilo na veliki petek pri kuševanju sv. križa za Njih Veličanstvom ranjcega nadvojvoda viditi, solz prevzetega, ali pri procesiji za sv. Rešnjem telesom z gorečo svečo v zbrani molitvi svetiti. S kolikim zadovoljenjem je pripovedoval o pobožnostih, ki jih je kje doživel, sosebno v Marijnem Celju, kamor

Pojasnilo k spisu:

„Mickiewiczova poljska politika.“

(Glej „Slovenca“ št. 9 in 10.)

(Konec.)

Da se resnice obsežene v vzvišenem umotvoru enega največjih pesnikov prav razumé in spoznajo, treba je prešinjenemu biti življenjem naroda samega, vglobiti se v njegovo zgodovino, in, da bi tako rekel, z maternim mlekom navzeti se vede o njegovej slavnej preteklosti, velikih činov in prestanih bolečin — sicer bi se lehkó zdele, kar se je gospodu Slavinu res pripetilo, sanjarije in fantastične travestije sv. pisma.

In vendar moramo reči: blagor narodu, kateri vkljub verig jetništva in političnega tlačjenja ima takošne pesnike, ki kakor preroki, v hipih najnesrečnejih dogodb povzdigujejo svoj glas, utišajo jokanje, brišejo solze, vlivajo na mesto obupnosti in breznadnosti v srce moč za strpljenje in nado, da se po dnevih hude in težke skušnje povrne samosvojnost očetnjave in sreča svobode. Blagor narodu,

dom, kateri imajo takošne pesnike, in blagor jim dokler gojijo čuvstvo, s katerim razumijo svoje pesnike, in dokler ohranijo svoja srca neoskrunjena in za milost domovine plamteča, s katerimi so zmožni biserje njenih misli prav ceniti in obseči.

Takošni narodi nikakor ne morejo poginiti, kajti iskra njihovega življenja ni ugasnila, ampak tli globoko in čedalje bolj pridobiva kreposti in sile, dokler ognjebluvavniku podobna ne buhne in ne potrga verig robstva. Kdor s tega edino pravega stališča pregleda in pretresa ter razumeti želi „knjige naroda in romarstva poljskega“, jih nikdar ne bo imenoval fanatičen mesianizem, travestijo sv. pisma ali pa oddelke iz večnega juda. Naravno drugače morajo soditi o tem tisti ljudje, kateri bi ali iz posebnih nagibov radi zamorili v narodu plemenitem in svobodo očetnjave nad vse čislecem vero v sebe in nado boljše bodočnosti, ali pa zato, ker imajo kriv in napačen pojem o stvari zavoljo pomankljive znanosti življenja dotičnega naroda, njegovih političnih dejanj in duševnega razvoja.

Če se gospod Slavin k prvim prišteva, tega ravno ne trdimo, da pa je izmed drugih, to je gotovo, ker se je lotil soditi o Mickiewiczovej politiki posebej in o poljske sploh, katero je zaznamoval kot sanjarijo, pa se vendar ni mogel soznaniti z zgodovino poljskega naroda, in še z naj glavnejšimi njenimi dobami ne. Dovoljno je to dokazal s svojo opazko k tistemu oddelku Mickiewiczovih knjig naroda poljskega, v katerem se omenja konstitucija 3. maja, in kateri se glasi tako-le: „In na konec so kralj in viteštvo dne 3. maja umislili brate storiti vse Poljake, najprej meščane in potem vlasteline.“ *) K temu oddelku prinaša natančni (!) prevoditelj iz zaloge svojega zgodoznanstva to-le modro opazko: „Tačas 3. maja 1833 l. se je ustanovila konstitucija ki se zategadelj navadno imenuje konstitucija 3. maja.“ Škoda, da pisatelj sostavka: „Mickiewiczova poljska politika“ natančneje ni označil,

*) Dolžen sem omeniti, da je tisto kitico napačno razumel prevoditelj, predstavljajoč poljski izraz „włościanin“ — kateri pomeni „selan, selanin“ — ne vlastelin.

je vsako leto romal, Materi Božji za velik dar se zahvalit, ki ga mu je bil Bog na Njeno priprošujo dodelil.

Mirovni pogoji

niso še natanko znani, ker se bo mirovno pismo, ki ga je naredil general Ignatijev pri sv. Štefanu, podpisalo in potrdilo še le v Petrogradu, do tje pa Rusi nič ne povedo o pogojih. Kolikor se je dosedaj zvedelo, če smemo tem poročilom verovati, spoznamo iz vsega, da je Rusija jako zmerna v svojih terjatvah. V gotovem denarji bodo Turki plačali samo 300 milijonov rubljev; to res ni veliko v primeri s 5000 milijoni frankov, ki so jih morali Francozi plačati, in ne more se trditi, da bi bila Pruse vojska več stala nego stane sedanja Rusija. Tudi Armenije ne bodo vzeli cele, ampak Erzerum ostane turšk. V Evropi dobi Rusija Dobrudžo, da jo bo zamenjala za Besarabijo. Srbija in Črna gora dobite le malo novega zemljišča; za to so Srbi bojda jako nevoljni. Bosna, Tesalija, Epir, Macedonija ostanejo pod Turkom, pa dobode bolj pravično vladu in nekoliko samouprave; evropske vlasti bodo Turke nadzorovale, da bodo premembe resnično uvedli. Bulgarija postane velika, samostalna kneževina, pa bo Turčiji še vedno dacija plačevala, vendar pa dobode svojo armado. Solun in Odrin ostaneta turška, tedaj tudi Plovdiv (Philipopol) ne more postati glavno mesto Bulgarije, ker je že skoraj na meji, (meja gre 2½ ure blizu Odrina, tedaj Plovdiv ne bo na meji), ampak najbrže Sredica (Sofija) ali Trnovo. Bulgarija se bo tedaj razprostirala med Donavo in Balkanom razun Dobrudže, potem na jugu Balkana do blizu Odrina in Macedonije, na vzhodu do črnega morja, na zapadu do blizu Albanije. Za Bulgare je tedaj mir najbolj ugoden, in druge pokrajine, ki imajo pod turško vladu ostati, kakor Bosna, Hercegovina, Tesalija, Albanija, Macedonija ne bodo zadovoljne. Za Bosno in Hercegovino menda za to ni neodvisnost izgovorjena, ker jo mislijo prepustiti Avstriji. Grške provincije pa se ne smejo pritožiti, ker Grki si niso hoteli ob pravem času pomagati. Zastran brodarstva v Dardanelah in po Donavi ostane vse pri starem, tako da so te vode vsem kupčijskim barkam odprte,

kakošna da je bila konstitucija 3. maja l. 1833. in kaj je nameravala! Vendar očevidno težko bi ga stalo kaj dokazati, zato ker v omenjenem letu o konstituciji, na katero veliki pesnik misli, niti govora biti ne more. Pred vsem pa je treba gospodu Slavinu vedeti to-le majhno okoljščino, da „knjige naroda in romarstva poljskega“ so bile prvokrat natisnjene v Parizu že l. 1832. Na kak način se je toraj mogel pesnik ozirati na konstitucijo, ktera je morala nastopiti še le 3. maja l. 1833? Vrh tega ni bilo mar gospodu Slavinu treba vedeti, da leti 1832 in 1833 ste najžalostnejši v zgodovini Poljske? Ti leti namreč ste prvi po padcu vstaje in po vzletu Varšave ter posedbi dežele po Rusih, kateri so prav na tanko izvrševali obsojenje k smrti vseh, kateri so se proti njim bojevali, konfiskacijo posestev, zidanje trdnjav in gonili v Sibirijo ali pa daleč v notranjo Rusijo poljske sinove. V teh letih tedaj, ko si Moskva prizadeva, da ne zapusti ni sledu konstitucije kraljestva poljskega, more se govoriti o konstituciji, po kateri se kralj poljski in viteštvo odloči vse Poljake za brate spoznati in onakopravnost na meščane in seljane raztegniti? Konstitucija torej, na katero

tedaj se v tem oziru Anglija in Avstrija ne boste mogle pritožiti.

Nihče po tem takem ne bo dejal, da so mirovni pogoji preterani. Od teh pa, kakor so sedaj, si Rusi ne bodo dosti več odtrgati dali. Nek gospod je govoril pri sv. Štefanu z generalom Ignatijevom, in to se je bojda takole izšlo: „No tedaj! zdaj sem vendar enkrat Turke v vinski jesih pomočil, da se mi ne pokvarijo. Egiptovsko dacijo smo zahtevali, pa jo bomo tudi dobili (kakor se zdaj poroča, so se je Rusi vendar odrekli). Turki nam bodo morali vse plačati, kar smo v pismo postavili. V Aziji imamo več sveta, nego ga potrebujemo. Mi hočemo brodovja in denarja. Turčija naj ga dobi, kjer hoče, to je njena reč. Avstrije se nič ne bojimo; cesar Viljem ima že konje osedlane, da jej bo za vrat skočil, če z nami kaj začne. Angleška pa — bolj ko nas bo dražila, več bomo zahtevali. Naj le pride in naj nas prežene od tukaj, če more!“ — In ko ga je ta gospod prašal, kaj misli o kongresu, rekel je: „E, kaj bo ta kongres! Kaka slaba šala! Ali res mislite, da si bomo dali po Evropi postave dajati?“ — Če ruski diplomati tako govoré, potem smemo biti preverjeni, da so na novo vojsko pripravljeni, in da imajo svoje gotove zaveznike. Slabo tedaj svetujejo tisti, ki hočejo, naj bi se Avstrija sama v boj spuščala zoper dva ali tri sovražnike. In iz katerega uzroka naj bi se to zgodilo? V mirovnih pogojih, kakor smo jih prej našli, ne najdemo nič za Avstrijo nevarnega ali razžaljivega!

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. marca.

Avstrijske dežele.

Delegaciji ste se 10. t. m. razgovarjale o 60 milj. gld., ki jih grof Andrassy zahteva. Vnanji minister je pri tej priliki veliko govoril, pa le malo povedal. Posebno hudo so ga pestili v madjarski delegaciji, kjer je poročevalec Falk rekel, da je bolje varovati kri in imetje, kakor pa pričeti kaj, če nimamo moči, da bi pričeli kaj velikanskega, z velikimi pripomočki in za imenitne koristi. Zlasti o Bosni in Hercegovini Madjari nečejo nič slišati, in Andrassy jim je pri tej priliki v tolažbo rekel, da na osvojitve Bosne

veliki naš pesnik kaže, je ona konstitucija ve likega pomena in velike donosnosti, po kateri bi se morale celo drugače ravnati osode kraljestva poljskega, ker nje namen je bil do čistelega pretvoriti dosedanji stan celega kraljestva in njegovih vstanovitev tako, da bi vsem bilo prav in všeč. Ta konstitucija je tako važna za Poljsko, kakor francoska revolucija za Francosko, s tem velikim razločkom, da to, kar je poslednja nameravala doseči le po strašanskim prevratu in prelivanju krvi, je Poljska hotela priboriti po postavnem in človekoljubnem potu. Tista naravna konstitucija je pesniku na misli, in to je konstitucija tretjega maja l. 1791. O tem predmetu, ko zelo važnem in jako zanimivem naj mi bo drugda spregovoriti dovoljeno.*) Zdaj pa ostanem pri tem, zagotavljač, da le zavoljo resnice sem stvar v njeni istiniti obliki hotel predstaviti, kajti gospod Slavin sam za se meni „noc beneficio nec iniuria cognitus — ni znan ne od dobre ne od slabe strani.

Novomesto dne 31. januarja 1878.

Jož. Ogórek.

* S tem bi g. profesor gotovo vstregli bralcem „Slovenca“, zato se Vam priporočamo. Vred.

in Hercegovine vlada nikdar ni mislila, ne misli sedaj in ne bode mislila v prihodnje, — če našim deželam od one strani ne bode žugala nevarnost. Da pa našim deželam od one strani žuga nevarnost in ji bo žugala čedalje bolj, čim bolj se bodo nove dežele jugoslovanske ukrepile, to smo deloma omenjali že v zadnjem članku o Bosni in bodemo o tem še govorili, zato sodimo iz dostavka grofa Andrassyja, da Avstrija resno misli zasesti Bosno in Hercegovino, dasi morebiti še le vsled sklepa konferencije ali kongresa, ki se koncem tega meseca snide v Berlinu.

Pogodba med Cislo in Translo se bode morala zopet začasno podaljšati; naši jo želé podaljšati le za en mesec, Madjari pa za več mesecev.

V Pragi so 8. t. m. zjutraj jako siovesno sprejeli kardinala Schwarzenberga prihajočega iz Rima. Dasi je bilo silno grdo vreme, je treskalo in lilo, vendar je že na kolodvoru bilo občinstva veliko ne le iz duhovnega, ampak tudi iz deželskega, mestnega in plemškega stanu, še več potem v cerkvi sv. Nikolaja, od koder so ga po slišani sv. maši prečastno spremili v prestolnico. Na prvi pozdrav pomočnega škofa Pruha je odgovoril kardinal Miroslav po „Čechu“ č. 57 to-le znamenite besede: „Naša naloga je s pomočjo Božjo srečno rešena, zvolili smo za namestnika Kristusovega moža, kateri bode, kakor v Boga zaupam, nalogo svojo zvesto izpolnil. Šestkrat se vračam že iz Rima, pa nikoli doslej s tako vpokojenim srcem kakor sedaj.“

Vnanje države.

Kongres se snide v Berlinu. Anglija, Francija in Italija so obljubile, da se ga vdeležijo, Anglija se hoče pa potegniti tudi še za Grecijo, da bi smela poslati svojega pooblaščenca k obravnavam.

Grški vstajniki v Macedoniji so vzeli Platonos in Rapsu, ter so pretrgali zvezo med Macedonijo in Tesalijo in zahtevajo zedinjenje z Grško. Vstajniki v Epiru pa so bili po nekem telegramu Janinskega guvernerja tepeni od Turkov in zahtevajo podpore. Na Kreti so se pa Turki in vstajniki pomirili toliko časa, da se pokaže, kaj se jim je nadejati od kongresa. Še le potem bodo boj ali zopet pričeli, ali se pa mirnim potom z vladu turško pogodili.

Italijanski princ Amadej, brat kralja Humberta, je 11. t. m. dospel na Dunaj, da se vdeleži pogreba nadvojvoda Franca Karelna. Na kolodvoru pričakoval ga je cesarjevič Rudolf.

Turški sultan je nekoliko obolel, pa ne nevarno. Namesto Reuf paše, ki je z Ignatijevom čez Odeso odrinil v Petrograd, postal je Mehemed Ali paša začasno vojni minister; Savfet paša pa je imenovan za guvernerja v Tripolisu. Begunci v Carigradu začeli so silno bolehati in umirati. V nekterih mestih vpeljal, se je davek od kruha. — General Dondukov-Korsakov je neki izbran za višjega poveljnika ruske armade, ki ostane kot posadka na Bulgarskem. Ladija „Livadia“ čaka v Carigradu na velikega kneza Nikolaja. O shodu njegovem s sultanom ni še nič določenega.

Izvirni dopisi.

Iz Mošenj, 8. marca. (Hrabrost nekega gospoda iz Kropce.) Pretekli ponedeljek, 4. t. m. je šel iz tukajšnje vasi obče spoštovan mož visoke starosti (star je namreč 82 let), v Kropce k cerkvenim opravilom, kjer se je nazaj grede v gostilnici pri „Jarmu“ nekoliko pomudil. Med več gostovi bil je tudi neki olikan gospod, kateri se je s tem možem v

pogovor spustil o sedanji vojski in se po svoji pameti konečno izrazil, da mora zdaj na vsak način punt nastati, in da bi bil tudi potreben; ali mož ga dobro zavrne rekši, da punt še nikomur ni nič dal, kar se iz sedanjega uboštva na Jugoslovanskem vidi. Ker mož ni po njegovi volji govoril, in ker ga drugače ni bil zmožen vgnati, pokazal je svojo hrabrost ali bolje rečeno surovost omenjeni kroparski olikanec a tem, da je vdaril s pestjo in vso močjo moža po očeh, da se mu je curkoma kri vtila, zaradi česar mora zdaj mož bolečino in kazenje obraza trpeti.

Mogoče, da jima govor ni šel vkup, ker človek pri teh letih in kmetiškega stanu nima toliko vednosti v politiki, kakor mož, ki se prištevava k izobraženim in ima vsak dan časnike v rokah; kar bi bil moral omenjeni gospod tudi spreviditi, in namesto s tem možem naj bi se bil rajši šel s pustnimi šemami zgovarjat, med katere vrstnemu biti, bi bila zanj večji čast, kakor pa po gostivnah s takimi starimi možmi se pretepati, kar bi se celo največjemu rogoviležu ne pristovalo. Pfej! —

Iz Šenčurja, 8. marca. (Slovesnost pri izvolitvi novega papeža. — Bralno društvo.)

Glavno naj pojo zvonovi,
Strel naj strese hrb in plan,
Tisočeri naj glasovi
Znanijo veseli dan,
Da se cerkev zaročila,
Spet Očeta je dobila.

Radostno smo prejeli novico o izvolitvi papeža Leona XIII. Pričakoval je ves kerščanski svet nekako strahoma, kako da se bode vršila volitev v tako burnem in osodepolnem času. In kako hitro se je oglasila množica liberalnih nemških časnikov s krikom, v koliko strank da je razcepljen sv. zbor kardinalov. Pa vse to se je pokazalo v malih dnevih za ničlo po starem izreku: Svet obrača, Bog pa obrne. Veličastno so naznanjali zvonovi in grom možnarjev tretjo predpepelnično nedeljo tukajšnjim faranom slovesnost, ki se je vršila ob deseti uri v farni cerkvi sv. Jurija. Že v saboto popoldne so se razvile tri velike vihrajoče zastave raz visocega zvonika in sicer devet metrov dolga belorumena (papeževa) druga belo-rudeča (avstrijska) in tretja modro-belo-rudeča (slovanska) in bolj vrh zvonika vohalo je še šest bolj malih narodnih, ki so vse lastnina tukajšnjega narodnjaka g. Matija Okorna. Pri slovesni sv. maši, katero so darovali častiti g. župnik, se je pela nekoliko prestavljena papeževa himna. „Kjer je Petra cerkev prava“. Z zahvalno pesmijo se je končalo sv. opravilo v spomin srečne izvolitve Leona XIII., katerega naj Bog ohrani mnogo let, da bi varno vodil čolnič sv. Petra, kakor ranjki sv. oče Pij IX.

Naj pri tej priliki omenim, da že celi dve leti tukaj nameravajo ustanoviti „Bralno društvo“, da pa dozdej še niso storili potrebnega koraka v ti zadevi. Kako potrebno in čez vse koristno bi bilo to društvo, mi ni treba omenjati. Iz tukajšnje velike vasi, ki šteje kakih 180 hišnih števil, bi se gotovo takoj vpisalo mnogo udov. Zdej, žali Bog, mnogim denarno stanje ne dopušča, da bi si sami naročili časnike in gredo zdaj sim zdej tija si izposodit kake novine, da se prepričajo o resnici tega, kar se je n. pr. v preteklem letu kvasilo kmetijskemu ljudstvu o vojski in volitvi slovenskih poslancev. Naj bi tedaj društvo že skoraj osnovali tukajšnji neodvisni narodnjaki v prid cele srenje, da napreduje v vsem, kar zadeva blagor domovine, ker prepričani smo, da narodnost in sv. vero je treba ohraniti, potem

se nam ni več bati nasprotnikov, da bi pokrili z meglo luč, ki je začela krasno svetiti na Slovanskem obnebj.

F. F. Or... st.

Domače novice.

V Ljubljani, 14. marca.

(Pred deželno sodnijo v Ljubljani) je bila včeraj obravnava o ugovoru gosp. L. Haderlapa proti konfiskaciji dveh števil „Slovenca“ — in gosp. J. Alešovca proti konfiskaciji 2. št. letošnjega „Brenčelna“. „Slovenec“ je bil zasežen in zasega potrjena zavoljo dveh dopisov o uradniških agitacijah pred volitvami za kranjsko kupčijsko in obrtnijsko zbornico in zavoljo dopisa iz Ljubljane o mestnem magistratu in cestnem blatu po Ljubljani. Obravnave zavoljo ozke tiskovne svobode ne moremo popisati, zato omenimo le, da je sodišče pod predsedstvom gosp. dež. sodu. nadsvetnika Kapreca zavrnilo ugovor, čeravno se je gosp. L. Haderlap vrlo in pogumno potegnil za list. Pri tej obravnavi se je zopet nekaj pokazalo, kar si mi le mislimo. Državni pravdnik gosp. Grdešič je pa vedno trdil, da so ustavoverci nemškutarji in celo rekel, da je on Slovenec! (Po rodu pač, po mišljenji pa dozdej že še ne) Tudi ugovor g. Alešovčev je sodišče zavrglo, čeravno je vrednik dobro zagovarjal zaseženi članek in gospodu državnemu pravdniku marsiktero grenko pa resnično zasolil. Opominu državnega pravdnika, „da so konfiskacij vselej listi sami krivi“, je odgovoril, da to zdaj ne velja več, kajti dandanes slovanski vrednik res ne more ravnati se po svojem spoznanju, ker za konfiskacijo večkrat ve toliko, kakor za svojo smrt. Tudi se je pritožil zavoljo tega, ker je dobil razloge konfiskacije slovenskega lista nemške — v kljub §. 19. Tako ostaneta oba lista zapečateni.

(Ustanovo postojnske jame za onemogle vojake) s 37 gid. 80 kr. so za tekoče leto prejeli: Franc Adam iz Petelcu, Miha Bergač iz Trnja, Nace Mihačič iz Hrušuja, Jaka Prunk iz Doljenega Vrema, Luka Berne iz Velikega otoka, Janez Gešina iz Orehka, Franc Kovač iz Postojne, Andrej Ogrišek iz Matenje vasi, Janez Počkaj iz Ostročnega Berda, Jurij Zorman iz Klenika in Miha Žnidaršič iz Orehka. — Enako Meteikovo ustanovo pa so dobili: Martin Režen iz Jelševca, Janez Gomilar iz Matkovca, Šimen Kovar iz Radulje, Jožef Kocijan in Anton Nachtigal iz Trebelna, Jurij Pucelj iz Loga, Matija Režen iz Jelševca in Jernej Ulepč iz Stareva i.

(Marijina ali lakajska bratovščina,) ki je imela v nedeljo svoj občni zbor in obstoji že 120 let, šteje 1721 udov, 411 moških in 1310 ženskih. Premožnje njeno znaša 21.018 gid. 70 1/2 kr. Vpisnina se je nekoliko povikšala in znaša za ljudi, ki še niso stari 20 let, 4 gid. od 20. do 30. leta 5 gid., od 30. do 40. leta 6 gid., od 40. do 50. leta 7 gid., kar je pa čez 50 let, za vsako leto 1 gid. več. Zakonske otroke do 15. leta bratovščina na svoje stroške pokoplje, če sta oče in mati v bratovščino vpisana. V odbor so bili voljeni gg.: Horak, Pirnat in in J. Zupančič.

(Naš domač polk baron Kuhn,) ki biva v Trstu, dobil je, kakor se od onod piše „Augsb. Allg. Ztg.“, povelje biti pripravljenu na odhod. Je-li ta novica resnična ali ne, ne moremo povedati, ker je dozdej v drugih novinah še nismo brali.

(Valvazorjeve kronike) prišel je ravnokar 28. to je V. knjige 2. snopič na svitlo, ki govori o nekdanjih prebivalcih dežele kranjske, katere nam pred oči postavlja tudi v 5 podobah.

G. založnik, ki si na vso moč prizadeva, da bi gg. naročnikom vstregel, v tem snopiču naznanja, da se izdelujejo tudi prav lične od g. Zepihala osnove močne platnice k Valvazorjevim zvezkom, katere bodo za vsaki zvezek stane 2 gid. in se bodo dobivale že v začetku meseca aprila pri g. založniku, kakor tudi pri knjigarjih, ki si pa smejo zaračunati svoj trud.

(Konfiscirani so bili v preteklem letu 1877): „Slovenec“ 19 krat (12.420 listov); „Slovenski Narod“ 24 krat (12.883 listov); „Novice“ 5 krat (2780 listov); „Laib. Tagblatt“ 1 krat (208 listov). Iz tega je razvidno, da je bil naš list primeroma največkrat konfisciran.

(Iz seje deželnega odbora 9. dne t. m.) Služba vrtnarskega pomočnika na vino in sadjerejski šoli na Slapu se je podelila bivšemu učencu te šole Josipi Urbančiču. — V okrajni šolski svet Logaški je bil izvoljen Alojzij Pogajnik, trgovec v Cerkuici. — Predlogu pomnožnega krajnega šolskega sveta, da se učitelju Karolu Krištofu iz Planine definitivno podeli učiteljska služba na ljudski šoli v Bavti vasi, je deželni odbor pritrdil.

(Mestni odbor) ima jutri ob 5 uri popoldne sejo, v kateri se bodo obravnavale reklamacije in dnevi zastran prihodnjih volitev za mestni odbor.

(Učiteljske preskušnje za ljudske in meščanske šole) se bodo letos v Ljubljani pričele 8. aprila. Kdor se jih hoče vdeležiti naj se pri vodstvu dotične komisije oglasi vsaj do 1. aprila tega leta.

(Za predsednika kupčijske zbornice) bil je od kupčijskega ministerstva potrjen g. A. Dreco, za podpredsednika pa g. Karl Luckmann.

(Naročniki znanstvenega časnika) Maticice slovenske, ki so naročnino plačali, naj blagovoljno naznanijo, kako naj se ta denar obrne.

Razne reči.

— Zabavnika „Alte u. Neue Welt“ prišel je ravnokar na svitlo 9. snopič, ki obsega: Auf meines Kindes Tod. Gedicht v. Joseph Freiherr von Eichendorff. Auf der Schweige. Eine Geschichte aus den bayerischen Bergen. Von Georg Frh. von Dyherrn. Bewegte Tage. Jugenderinnerungen einer alten Frau. Mitgetheilt von Theodor Berthold. Der Dank eines armen Ordens. Credit oder Baarzahlung? Volkswirtschaftliche Skizzen v. L. Friedlieb. 2. Die Folgen des Borgsystems. Bilder aus der Chemie der Küche. Von E. A. Rhenanus. Die letzte Nonne. Gedicht v. Dr. Frz. Alfred Muth. Das Telephon. Von W. Stillfried. Aus dem Leben eines Reichstags-candidaten. Eine ernste Humoreske von Hans am See. Allerlei: Eine Revolutionsscene, Chemische Eroberungen. Vertrauliche Correspondenz. Der tiefste artesische Brunnen. — Eiserner Dachziegel. — Luftdichte Büffelteller. Eine amerikanische Bahnwärterin. — Wie conservirt man Obst in der Kammer? Räthsel. Podobe pa so: Auf meines Kindes Tod. — Schlussvignette. — Der Gefangenen letzte Verlesung. — Die Laura zu Kieff. Initiale J. — Gestörter Hausfriede. — Das Telephon des Professors Graham Bell. — Winterfreuden. — Eine amerikanische Bahnwärterin. Vsako leto izide 18 snopičev t. j. vsake 3 tedne eden po 24 kr. s krasno oljnato premijo „sv. družina“, in se zamore naročiti ali naravnost po pošti ali pa pri knjigarjih.

— Velik ogenj je bil 10. t. m. v Stari vasi, fare Šentjernejske na Doljenjskem. Pogorelo je več poslopij.

Eksekutivne dražbe.

15. marca: 2. Čemas iz Silj, 2. Lužar iz Travnega dola, 2. Lamut z Griča, 2. Mauser iz Otovca, 2. Junko iz Črnomlja, 2. Neušic iz Kovačje vasi, 2. Rom z Griča, vsi v Črnomlju. 2. Bratum iz Tujega Grma, 2. Grmošek iz Liberge, oba v Litiji. 2. Lercherjeve reči v Ljubljani. 3. Petkovšek iz Medvedjega brda, 1. Rožanc in 1. Zalar iz Cirknice, 1. Blažon iz Planine, 1. Švigel iz Dolenje vasi, vsi v Logatcu. 1. Pavlin v Kranji. 3. Sajovic iz Oreška, v Postojni. 3. Jamškove pravice do posestva v Branici v Vipavi. 3. Kresov z Dolenjega vrha, 3. Josef iz Horinje vasi, 3. Rozman iz Dolenjega Globodola, 3. Osolnik iz Židanje vasi, 3. Skedl iz Sel, vsi v Novem mestu. 2. Pirc iz Starega trga v Ložu.

Umrli so:

Od 10. do 13. marca. Alojzija Podlogar del. o. 10 m., Janez Štrucelj, polic. o. 16. m., oba za vnetico vratu. Jožef Erzar, kroj. o. 1 d., vsled slabosti. Marija Grahek, ur. o. 3. m., za vtriplj. pljuč. Peter Črne, mesar 40 l., za jetiko.

Telegrafične denarne cene 13. marca.

Papirna renta 62.65 — Sreberna renta 66.60 — Zlatarenta 74.60. — 1860letno državno posojilo 111.75 Bankin- akcije 800 — Kraditne akcije 232.50 — London 118.80 — Srebro 104.90. — Ces. kr. cekini 5.59. — 20 frankov 9.49 1/2.

Denarstvene cene 12. marca.

Državni fond.	Denar.	Blago
6% avstrijska papirna renta	62.65	62.75
5% renta v srebru	66.80	66.90
4% renta v zlatu (davka prosta)	74.40	74.55
Srečke (lozi) 1854. l.	107.25	107.75
" " 1860. l. celi.	111.25	111.50
" " 1860. l., petinke	119.25	119.50
Premijski listi 1864. l.	135.75	136.25
Zemljiščine odveznice.		
Štajarske po 5%	98.50	99.50
Kranjske, koroške in primorske po 5%	90.—	91.—
Ogerske po 5%	78.50	79.—
Hrvaške in slavonske po 5%	85.—	86.—
Sedmograške po 5%	75.70	75.75
Delnice (akcije).		
Nacionalne banke	801.—	802.—
Unionske banke	67.—	67.50
Kreditne akcije	231.50	231.75
Nižoavstr. eskomptne družbe	750.—	760.—
Anglo-avstr. banke	104.50	105.—
Srečke (lozi).		
Kreditne po 100 gl. a. v.	162.25	162.50
Tržaške " 100 " k. d.	118.—	120.—
" " 50 " " "	62.—	63.—
Budenske " 40 gl. a. v.	29.—	29.25
Salmove " 40 " " "	38.25	38.50
Palffy-jeve " 40 " " "	28.25	28.50
Clary-jeve " 40 " " "	28.25	28.50
St. Genois " 40 " " "	31.50	32.—
Windischgrätz-ove " 20 " " "	25.50	26.—
Waldstein-ove " 40 " " "	22.25	22.50
Srebro in zlato.		
Ces. cekini	5.59	5.60
Napoleons' or	9.50	9.50
Srebro	105.20	105.30

Semenski krompir.

Amerikanski zgodnji rožni krompir in zgodnji holsteinski krompir se dobi pri upravnistvu kmetijskega vrta v Ljubljani na Bregu št. 8., — dunajski cent po 2 gl. 80 kr. Menj kot cent se ga ne oddaja. — Zaboj ali zavoj zaračuna se po lastnih stroških. (3)

Franc Schollmayer.

Marija Rupnik,

izdelovalka umetnih cvetlic

v špitalskih ulicah h. št. 7

v II. nadstropji,

se priporoča prečastiti duhovščini in vsem cerkvenim dobrotnikom za izdelovanje cvetlic, posebno šopkov za sveče in oltarje, pa vencev za bandera in svečnike, ravno tako tudi za popolne oprave pri novih mašah po primerni ceni.

Pismena naročila se točno in natančno izvršujejo. (2)

Izdajatelj in odgovorni vrednik: Filip Haderlap.

Sledeča priznana pisma najbolje pričajo o izvrstnem vsehlu

Wilhelm-ovega Schneebergs Kräuter-Allop-a.

Vertes, zadnja pošta Nagy-Leta (Ogersko) 7. marca 1877.

Vaše blagorodje!

Vljudno prosim, da mi blagovoljno pošljete kakor hitro je mogoče 1 flašo Wilhelm-ovega Schneebergs Kräuter-Allopa s podukom, kako da se rabi, ker ga hočem rabiti, ko ga slišim tolikanj hvaliti. Najspoštjivejše vdani

Jan. Martin, gospodarski vradnik.

Vertes, zadnja pošta Nagy-Leta, 21. marca 1877.

Vaše blagorodje!

Vljudno prosim mi po pošti proti podvzetju kskor hitro je mogoče postati 2 flaši Wilhelm-ovega Schneebergs Kräuter-Allopa. Ta Wilhelmov Schneebergs Kräuter-Allop mi je prav dobro del. S spoštovanjem najvdanejši

Janez Martin

Gospodu Francu Wilhelmu, lekarničarju v Neunkirchenu.

Sziglisberg, pošta Ščavnica (Schemnitz) 4. aprila 1877.

Prosim Vas, da mi kar najbitreje morete blagovoljno pošljete 2 flaši svojega slovečega Wilhelm-ovega Schneebergs Kräuter-Allop-a proti poštnemu podvzetju. S spoštovanjem

Liborius Lehotzki.

P. i. kupci, ki želé od l. 1855 sim od mene pripravljene izvrstnega pravega Schneebergs Kräuter-Allop-a kupiti, naj vselej odločno zahtevajo

Wilhelmov Schneebergs Kräuter-Allop.

Le tedaj je res njegov izdelek, če imajo flaše njegovo varstveno marko. Kdor jo ponaredi, zapade postavni kazni.

Poduk se vsaki flaši pridene.

Zapečaten izvorna flaša velja 1 gl. 25 kr. in se dobiva vedno frišna le pri izdeljatelju:

Fr. Wilhelm-u,

lekarničarju v Neunkirchen-u v Dolenjem Avstrijskem.

Zavijanje se zaračuni 20 kr.

Pravi Wilhelm-ov Schneebergs Kräuter-Allop prodajajo samo gospodje, ki ga dobivajo od mene:

V Ljubljani: Peter Lasnik; v Postojni: J. A. Kupferschmidt, lekarničar; v Zagrebu: Sig. Mittlbach, lekarničar; v Bozenu: F. Waldmüller, lekarničar; v Borgu: Jos. Bettanini, lekarničar; v Bruneku: J. G. Mahl; v Brikseuu: Lenard Staub, lekarničar; v Celji: Baumbach-ova lekarna in Fr. Rauscher; v Oseku: J. C. pl. Dienes, lekarničar; v Frohnleiteuu: Vincenc Blumauer; v Brežah: Ant. Aichinger, lekarničar; v Feldbachu: Jos. König, lekarničar; v Gospiču: Val. Vovk, lekarničar; v Glini: Ant. Haulik, lekarničar; v Gorici: A. Franzoni, lekarničar; v Gradcu: Wend. Trnkoecy, lekarničar; v Hallu na Tirolskem: Leop. pl. Aichinger, lekarničar; v Inšpruku: Franc Winkler, lekarničar; v Innichenu: J. Stapp, lekarničar, v Ivaniču: Ed. Tolovič, lekarničar; v Jaski: Aleks. Heržič, lekarničar; v Celovcu: Karl Klemenčič; v Karlovcu: A. E. Kathič, lekarničar; v Koprivnici: Maks Werli, lekarničar; v Kranji: Karl Šavnik, lekarničar; v Knittelfeldu: Wilh. Vischner; v Kindbergu: J. K. Karinčič; v Liencu: Fr. pl. Erlach, lekarničar; v Mariboru: Alojzij Quandest; v Meranu: Wilh. pl. Pernwerth, lekarničar; v Malsu: Ludv. Pöll, lekarničar; v Muravu: Jan. Steyrer; v Ptujju: C. Girod, lekarničar; v Petervaradinu: R. Deodattovi dedič; v Radgoni: Cezar E. Andriou, lekarničar; v Roveredu: Rihard Thales, lekarničar; v Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekarničar; v Trstu: E. Zanetti, lekarničar; v Belaku Ferd. Scholz, lekarničar; v Vukovaru: A. Kraicsovic, lekarničar; v Vinkovcih: Fridrih Herzig, lekarničar; v Varaždinu: dr. A. Halter, lekarničar; v Slovenjem gradu: G. Kordik, lekarničar; v Zadru: V. Andreovič, lekarničar. Kdor hoče prevzeti zalogo, naj se pismeno obrne do mene. (2)

Neunkirchen pri Lunaju (na Dolenjem Avstrijskem).
Franc Wilhelm, lekarničar.

Iz Ternic.

Gospodu Francu Wilhelm-u, lekarničarju v Neunkirchen u.

V Ternicah, 28. dec. 1874.

Veseli me, da vam zamorem sporočiti da je od Vas pripravlján Wilhelmov protirvmatični in protirevmatični čaj za čiščenje krvi velika dobrota za trpečo človeštvo.

Z njim narejene poskušnje potrjujejo resnico gori navedenih besedi, in dosegel sem z njim pri protinu, revmatizmu, udnih bolecinah, kakor tudi pri spolnih boleznih, spuščajih in škrofeljnih čudovite vspehe, kar me je pripravilo, da svoje gospode tovariše na ta čaj opozorujem.

Kakor sem se prepričal, ima g. Franc Wilhelm, lekarničar v Neunkirchenu, mnoge spričeval o nenavadnem vspehu Wilhelmovega protiprotinskega in protirevmatičnega čaja za čiščenje krvi, zato bi bilo jako želeli, da bi se to dobrodelno in slavno zdravilo človeštvu na kovit še bolj razglasilo in razširilo, kakor doslej, ktni želji se prav rad iz popolnega prepričanja pridružim.

Janez Wallofer m. p.

družveni zdravnik pri fužinah za železo in jeklo v Ternicah.

Meni predloženemu neklekovanemu izvornemu pismu od besede do besede emsko.

Neunkirchen, 28. februarja 1875.

(L. S.) Dr. Heinrich Schneider m. p.,
c. kr. notar.

Edino pravega izdeluje

Franc Wilhelm, lekar v Neunkirchenu.

Zavitek za osemkratno rabo, po ukazu zdravnikovem pripravjen, s podukom, kako se rabi, v raznih jezicah stane 1 gl. kolek in zavijanje 10 kr.

Svarilo. Vsakdo naj se varuje pred ponarejenim čajem, ter naj zahteva vselej edino le "Wilhelmov protiprotinski protirevmatični čaj za čiščenje krvi" (Wilhelms antiartritischen anti-rheumatischen Blutreinigungsthee), ker so čaji, ki se nahajajo samo pod imenom protiprotinski protirevmatični čaj za čiščenje krvi samo ponarejene reči, ki naj se nikar ne kupujejo.

Da je za p. i. občinstvo prilicneje, prodajajo pravi Wilhelmov protiprotinski protirevmatični čaj ti le gospodje:

V Ljubljani: Peter Lasnik; v Postojni: Jos. Kupferschmidt, lekarničar; v Zagrebu: Sig. Mittlbach, lekar; v Borgu: Giuseppe Bettanini; lekar; v Bruku na Muri: Albert Langer, lekar; Bozenu: Franz Waldmüller, lekar; v Bruneku: J. G. Mahl; v Belovaru: Rud. Svo boda, lekar; v Brikseuu: Leonh. Staub, lekar; v Plibergu: Jan. Neusser, lekar; v Celji: Baumbachova lekarna in Fr. Rauscher; v Korminu: Hermes Codolini, lekar; v Kortini: A. Cambruzzi; v Deusch-Landsbergu: Müllerjevi dediči; v Oseku: J. C. pl. Dienes, lekar in Jož. Gobelzky, lekar; v Fürstenfeldu: A. Schrücken-fux, lekar; v Frohnleiteuu: v Blumauer; v Brežah: O. Russheim, lekar in A. Aichinger, lekar; v Gorici: A. Franzoni, lekar; v Gradcu: J. Burgleitner, lekar; v Guttaringu: S. Vatterl; v Grubišnjem polji: Jos. Malich; v Gospiču: Valentin Vovk, lekar; v Grafenordru: Jos. Kaiser; v Mohorju: Jos. M. Richter, lekar; v Hallu (na Tirolskem): Leop. pl. Aichinger, lekar v Judenburgu: F. Senekovič; v Innichenu: J. Stapp, lekar; v Jmstu: Vilh. Deusch, lekar; v Ivaniču: Ed. Tolovič, lekar; v Karlovcu: A. E. Kathič, lekar in J. Benič; v Celovcu: Karl Klemenčič; v Kindbergu: J. Karinčič; v Kapfenbergu: Turner; v Knittelfeldu: Wilh. Vischner; v Kranji: Karl Šavnik, lekar; v Liencu: Fr. pl. Erlach, lekar; v Leobnu: Jan. Peferšchy, lekar; v Mariboru: Alojzij Quandest; v Metliki: Alfred Matter, lekar; v Mürzzuschlagu: Jan. Danzer, lekar; v Muravu: Jan. Steyrer; v Mitrovici: A. Kerstenovič; v Malsu: Ludvig Pöll, lekar; v Neumarktu (na Štajarskem): Karl Mally, lekar; v Otočcu: Edv. Tomaj, lekar; v Mozirji: Jan. Tribuč; v Ptujju: C. Girod, lekar; v Petervaradinu: L. C. Junginger; v Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekar; v Roveredu: Rihard Thales, lekar; v Rottenmannu: Franz X. Illing, lekar; v Samoboru: F. Schwarz, lekar; v Šebeniku: Peter Beros, lekar; v Štrasburgu: J. V. Corton; v Št. Vidu: Julian Ripper; v Radgoni: Cezar E. Andriou, lekar; v Stainzu: V. Timonšek, lekar; v Zemanu: D. Jovanovičev sin; v Šplitu: Venatio pl. Grazio, lekar; v Schlandersu: B. Würstl, lekar; v Trstu: Jak. Seravallo, lekar; v Tridentu: Ant. Santoni; v Trebižu: Eng. Eberlin, lekar; v Belaku: Math. Fürst; v Vukovaru: A. Kraicsovic, lekar; v Vinkovcih: Fridr. Herzig, lekar; v Varaždinu: dr. A. Halter, lekar; v Slovenjem gradu: Jos. Kalligarič, lekar in g. Kordik, lekar; v Slovenski Bistrici: Adam pl. Gutkovski, lekar; v Senji: Jos. Accurti, lekar; v Zadru: B. Andreovič, lekar; v Zlataru: Jan. Pospisil, lekar. (2)

Blažnikovi dečici v Ljubljani.